

handa Brāhmaṇa, Titel einer Schrift P. 5, 1, 62.

त्रैशिक (wie eben) adj. f. *aus dreissig bestehend* Ind. St. 3, 381. 383.

त्रैकुर्द adj. vom Berge Triakud stammend: यदाज्ञं त्रैकुर्द ज्ञा-
तं क्षिप्तवत्स्पर्शि AV. 4, 9, 9. 10. 19, 44, 6. Çat. Br. 3, 1, 2, 12. Kātj. Ça. 7,
2, 34. Ind. St. 1, 78.

त्रैकुम्भ (von त्रिकुम्भ) n. N. eines Sāman Līṭj. 7, 3, 18. 9, 13. Ind.
St. 3, 218.

त्रैकाष्टक adj. von der Pflanze Trikaṣṭaka herkommend, aus ihr ge-
macht gaṇa रजतादि zu P. 4, 3, 154.

त्रैकालज्ञ HARIV. 4636 wohl nur fehlerhaft für त्रैकाल्यज्ञ; vgl. त्रि-
कालज्ञ.

त्रैकालिक (von i. त्रिकाल) adj. auf die drei Zeiten d. h. auf die Ver-
gangenheit, Gegenwart und Zukunft bezüglich: ज्ञान MBh. 12, 13033.
Bhāg. P. 3, 31, 16. TAREAS. 57.

त्रैकाल्य (von i. त्रिकाल) n. 1) die drei Zeiten: die Vergangenheit, Ge-
genwart und Zukunft VS. Prāt. 1, 15. MBh. 12, 1690. 8792. HARIV. 2163.
2165. Çāṅk. in WIND. Sāncara 168. Sonnenaufgang, Mittag und
Sonnenuntergang: ०संध्याकरणात्तत्सर्वं विप्रणश्यति Jāñ. 3, 308. — 2)
Dreitheiligkeit, Dreiheit(?): गुण^० HARIV. 7446.

त्रैकुत्तक (त्रि + क्तु) eine Art Schmuck VjUTP. 140.

त्रैर्गत 1) adj. den Trigarta gehörig, Trigartisch: बल MBh. 4, 1117.
— 2) m. ein Fürst der Trigarta gaṇa योधेयादि zu P. 5, 3, 117. P. 4, 1,
111. MBh. 4, 1070. 1109. 6, 3856 (तिर्गत). 5289. Rāṅga-Tar. 3, 144. f. ई eine
Fürstentochter der Trigarta gaṇa योधेयादि zu P. 4, 1, 178. MBh. 1,
3788. — 3) m. pl. = त्रिर्गत pl., N. des Volkes VARĀH. Bhā. S. 10, 11.
16, 12. 17, 17.

त्रैर्गतक adj. Trigartisch P. 4, 2, 124, Sch. धातृन् MBh. 7, 726. योधा: 14,
2167. ०महार्था: 2171. नरपतीन् VARĀH. Bhā. S. 4, 24.

त्रैर्गतायन von त्रैर्गत gaṇa श्रीरूपादि zu P. 4, 2, 80; davon त्रैर्गताय-
नक ebend.

त्रैगुणिक adj. von i. त्रिगुण Wils.

त्रैगुण्य (von त्रिगुण) n. 1) Dreischnürigkeit, Dreifachheit KULL. zu M. 2,
42. — 2) drei Eigenschaften: त्रैगुण्यललितैश्चारुमहद्विरूपवीजिते ÇIVA-
RĀTRIVATAKATHĀ im ÇKDB. = शैत्य, सौगन्ध्य und मान्य ÇKDB. — 3)
die drei Grundeigenschaften alles Seienden (सत्त्व, रजस्, तमस्) Bhāg. 2,
45. MBh. 3, 11246. 12, 13387. SĀṆKHA. 14. 18. TATTVAS. 25. MĀLAV. 4.
MĀK. P. 50, 3.

त्रैचीवरिक (von त्रि + चीवर) adj. drei Bettlergewänder habend VjUTP.
34. BURN. Intr. 306.

त्रैत n. 1) (von त्रेता) Dreizahl: सौमपौलं त्रेतमा लभेत पशुकामः TS. 2,
1, 4, 6. — 2) (von त्रित) N. eines Sāman Līṭj. 7, 3, 3. Ind. St. 3, 218.

त्रैतर्न m. N. eines übermenschlichen Wesens oder Bein. eines Got-
tes; verwandt mit Trita. Nach SĀJ. N. eines Dāsa. शिरो यदस्य त्रेतनो
वितर्तत्स्वयं दास उरौ शंसवार्पि गध RV. 1, 158, 5.

त्रैदशिक (von त्रिदश) adj. zu den 33 Göttern in Beziehung stehend:
तीर्थ M. 2, 58.

त्रैध (von त्रिधा oder त्रेधा) 1) adj. oxyt. dreifach P. 5, 3, 43, Vārtt.
त्रैधानि तृणानि Schol. — 2) त्रैधम् adv. = त्रिधा, त्रेधा P. 5, 3, 45. Vor.

7, 45. त्रैधं तपडुलान्विभ्यः KĀTJ. Ça. 25, 4, 40. 9, 14, 8. 20, 4, 29. या: सु-
च्यापत्रिधं ता: करोति ÇĀṆK. Ça. 2, 10, 4. Līṭj. 4, 1, 4. 5, 11, 8. 8, 10, 13.
KĀUC. 19. त्रैधमेतन्निह्यते MBh. 3, 1238. 5, 5406.

त्रैधातर्व (von त्रिधातु) adj. f. ई nāml. इष्टि Bez. einer liturgischen
Schlusscerimonie Çat. Br. 5, 5, 5, 6. 13, 6, 2, 17. ÇĀṆK. Ça. 15, 16, 2. KĀTJ.
Ça. 13, 4, 8. 15, 7, 30.

त्रैधातवीय adj. n. nāml. कर्मन् dass.: सर्वो वा एष यज्ञो यज्ञैधातवीयम्
TS. 2, 4, 41, 2.

त्रैधातुक (von त्रिधातु) n. nach BURNOUF und FOUCAUX die drei Wellen
SADDH. P. 4, 5, b. 44, b.

त्रैधास patron. des Trjaruṇa PAÑĀV. Br. 13, 3. — Vgl. त्रिधन्वन्.
त्रैनिष्किक adj. = त्रिनिष्क drei Nishka werth P. 5, 1, 30.

त्रैपय (von त्रिपय) adj. n. sc. आसन Bez. einer besonderen Art zu sitzen
BṚHANNĀRAD. P. in Verz. d. Oxf. H. 11, a, N. 1.

त्रैपद (von त्रिपद) n. Dreiviertel (von einem Joḡana) PAÑĀV. Br. 16,
13. ÇĀṆK. Ça. 14, 41, 12.

त्रैपारायणिक adj. der drei (त्रि) Mal das Pārājana vollbringt P. 5,
1, 20, Vārtt. 3, Sch.

त्रैपिष्टय adj. zum Tripiṣṭaya in Beziehung stehend: लिङ्ग SKANDA-
P. in Verz. d. Oxf. H. 71, b, 21.

त्रैपुर 1) adj. zu Tripura in Beziehung stehend Verz. d. Oxf. H. 106,
a, 12. — 2) m. pl. die Bewohner der drei Burgen der Asura (त्रिपुर)
HARIV. 7443. — 3) m. pl. die Bewohner von Tripurā oder Tripurī,
die Kēdi H. 956. MBh. 6, 3855. sg. ein Fürst von Trip. 2, 1164.

त्रैपुरीय (von त्रिपुर, त्रिपुरा oder त्रिपुरी) adj.: उपनिषद् COLEBR. Misc.
Ess. I, 112. — Vgl. u. त्रिपुर 5.

त्रैपुरुष (von त्रिपुरुष) adj. durch drei Generationen hindurchgehend:
हनुमन्त्रैपुरुषं कुलम् MBh. 13, 4322. — Vgl. त्रिपौरुष.

त्रैफल (von त्रिफला) adj. von den drei Myrobalanen herkommend u.
s. w.: चूर्ण Suçr. 2, 43, 7. 69, 17. सर्पिस् 338, 14. 340, 21. 416, 18.

त्रैबलि (von त्रिबलि oder ०बली) m. N. pr. eines Mannes MBh. 2, 108.

त्रैभाव्य (von त्रिभाव) n. wohl dreifaches Wesen gaṇa ब्राह्मणादि zu
P. 5, 1, 124.

त्रैमातुर (von त्रि + मातर) adj. drei Mütter habend P. 6, 3, 48, Sch.

त्रैमासिक (von त्रि + मास) adj. dreimonatlich, drei Monate alt, drei
Monate dauernd Bhāg. P. 2, 7, 27. KULL. zu M. 11, 126.

त्रैमास्य (wie eben) n. ein Zeitraum von drei Monaten KĀTJ. Ça. 20, 3, 6.

त्रैयम्बक adj. zu Trjambaka in Beziehung stehend, ihm gehörig u. s.
w. VS. 24, 18. इषस्त्र MBh. 7, 169. ०सरस् Verz. d. Oxf. H. 76, b, 35. ०म-
स्त्र 106, a, 37. बलि MBh. 7, 2773. ऋषूष dem Trj. geweihte Kuchen, auch
öfters mit Wegfall von ऋषूष: त्रैयम्बका नामापूर्वा भवत्येककपालाः
Līṭj. 5, 3, 1. त्रैयम्बकान्विर्वपति रौद्रनिककपालान् KĀTJ. Ça. 5, 10, 1. 2. 20,
7, 22. GOBH. 3, 10, 10.

त्रैयरूप und त्रैयरूपि s. u. त्रय्यरूप.

त्रैयारूपावक adj. von त्रैयारूपाव gaṇa धूमादि zu P. 4, 2, 127.

त्रैराशिक (von त्रि + राशि) 1) adj. auf drei Zahlen sich beziehend; n.
mit oder ohne गणित Regeldetri COLEBR. Alg. 33. अनुपातान्त्रैराशिकग-
णितमभिधीयते BHĀṬṬ. zu VARĀH. LAGHŪ. 6, 2. Vgl. क्रम^०, विलोम^०, व्य-